

Autor koláže: Pan B

Upozornění: Prána a pivo - básníková strava.

Kalindář

- 13.5. vystoupí divadlo **Bohém**: O ZHULENÉM BERÁNKOVI ANEB NENÍ TRÁVA JAKO TRÁVA! Kde: Zahrada (V zahradách 13, P8), start: 20:00, vstup: dveřmi.
- 15.5. koncert: AFTER 12TH, KOČKOLIT, PRVNÍ - POSLEDNÍ. Kde: Dr.Voják (Plzeňská 130/221, P5), start: 20:00, vstup: do klobouku.
- 16.5. se koná **Legendární fest no.1 - 11 let paragrafů**. Vystoupí: PARAGRAF 219, VYCHCANÝ KNDLÍKY, EXN!TO, L-159, RV4, ROZHUDA, JOHNY STALK... a další. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P9), start: 16:30, vstup: 100 Kč (prvních 50 platících dostává CD Období Masakru).
- 16.5. akce **Aluminium Infinite**. Hrají: HLINÍKOVKY A Voo. Kde: Klub 4 (Velké náměstí 4, Hradec Králové), start: 20:00, vstup: do klobouku.
- 18.5. čtení Tomáše Rogovského: **Thunderbird poezie**. Kde: čítárna Unijazz (Jindřišská 5, P1), start: 19:00, vstup: zatajen.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

13.5. Servác, Ofélie

Přejeme vše nejlepší!
Servác nám zamrzl,
zvolala čile Ofélie,
grog aby se nalízl,
do krku mu líje.

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,

- kteří se nestydí ukázat, co je v nich
- jsou dostatečně šílení
- a mají chuť si hrát.

Zkoušky v út, čt od 18:00

Kontakt: **Tonda 731 621 128**

antoncamaj@seznam.cz

FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

TRIČKA NÁJEZD
katalog je hotov!!!
objednejte na:
<http://najezd.wz.cz/shop/shop.html>
Blíží info nebo přání k triku: Pacient,
Krték, najezd@gmail.com.

Od hospodského stolu

- Budťo více vnímám feng šuej, nebo jsem poslední dobou moc vzteklej.
- Lesní Společenské Doupe - místo s obohacenou polívkou
- Zahradník provádí humanitární krumpáčování záhonku a umisťuje květiny do internačního kompostu.
- Lavička - vrchol budovatelského romantismu v architektuře.
- Kopidlno - jediné městečko, kde nic není, ale zná ho celá republika.

Babička a císař Josef

1)
Z Olešnice nad Dobruškou
Slezáka kde líbá Čech,
kmotra s Madlou pod loktuškou
filce nesou na zádech.
2)
K Josefovou míří k městu,
však již kyne ženám vstříc,
velkou vykonaly cestu,
dále nemohly by víc.
3)
Přede městem na palouce
leží spousta dřev a klad
libě zvouce k odpočinku,
kdo by neposlechl rád.
4)
Kmotra s Madlou shodí filce
oprašují obuv, šat,
vždyť za chvíli mají vkročit
v městské domy, v městský sad.
5)
Z Josefova muže zočí,
an k nim míří právě krok
pořád sem a tam se točí,
cosí klade v tvář i v bok.
6)
Hled'me kmotra, Madla praví,
muzikant to s flétnou jest,
kmotra však se v odpor staví,
k smíchu mluvíš, na mou čest.
7)
Kdepak flétna, nebud' děcko,
jest to rourka a sklo v ní,
tou je vidět veskrz všecko,
kdo k ní oko přikloní.
8)
Když pán došel, řeči zašly
obě upřely naň zrak
zřely klobouk, copy, mašli,
prsa zdobil šedý frak.
9)
Kampak jdete, pán se táže,
kmotra jemu v odvěť dá,
do města nám cesta káže,
prodat houně vůle má.

10)
A hned jednu rozbalila,
obrací ji v líc i rub,
zdali by se nehodila,
za výhodný ručí kup.
11)
Pěkné dílo, pán se dívá,
jistě Tvého muže pot.
Býval, panáčku, býval
než jej sklátil smrti hrob.
12)
Ale nyní, vzdychla sobě,
práce má a Madlina,
tedys vdova a tvé robě
jistě tato dívčina.
13)
Domluvil a kmotra znovu
navazujíc řečí proud,
ano, pane, jsem já vdova,
ale Madla dcerou mou nemůže slout.
14)
Otec její stál v kmotrovství
dětem mým,
pán si všiml nenadále
kam Madla hledí zrakem svým.
15)
Dalekohled ještě dosud
nevidělas, panenko?
Proto, když Ti popřál osud,
pohled' v jeho okénko.
16)
To je krása, dívka jásá,
v městě, domech, na faře,
tamhle zřím, jak hrušky češe,
avšak nezřím císaře.
17)
Císaře bys zřítí chtěla?
ptal se císař s povděkem,
co bys z toho také měla,
císař je jen člověkem.
18)
Člověkem je, ale jakým,
kmotra jemu v odvěť dá,
takový dar není všakým,
císař pán je císař pán.

ve světle událostí posledních 14 dní...

Zatkněte nás prosím vás, celou generaci
ať je tady pořádek a máte klid na práci
Zatkněte nás všechny, ať se basa plní
ať se dobře prezidentu u kormidla chrní

Zavřete pak prosím vás i generaci příští
snad zacpete díru, kterou energie pryšší
Zatýkejte, kontrolujte občanky i pasy
rádi všichni zatleskají těm, co oheň hasí

Že jsme všichni extrémisté, to je přeci jasný
zabavte nám všechny věci, snad budete šťastní
Když má někdo obě oči nebo dlouhý vlasy
nakuřte mu pendrekem a rovnou s ním do basy

Ti, kdo bydlí na Cibulkách nebo na Miladě,
ti v policejních tabulkách přísluňují zradě
Pamatujte si však dobře, není to jen móda
však se v kotli už na každou sviní vaří voda

k@mo.ubal.to (zasláno ze stránek Nájezdu)

19)
Máte-li jej také v lásce,
pátrá cizí člověk dál,
„máme“ vzkřikly jako v sazce
a Madle žár z oka plál.
20)
Pozdvihujem denně rámě
by mu Pán Buh zdraví dal
a též jeho panímámě
ve všem poželhal.
21)
Pán vzal rychle lístek s koží,
napsal na něj cosi spěch,
podal kmotrě. „všecky houně
v Josefově vojsku nech.“
22)
A pak Madle v dlaň mozolnou
vtiskl tolar bujaře,
vzpomeň sobě chvilku prázdnu
na Josefa císaře.

*To mě má maminka diktovala v lednu
1976 a v květnu zemřela ve věku 83
roků.*

*To byla paměť – kde jsem já (píše
Marie Bradáčová v roce 2008), zapsala
Eanamar, 19. 4. 15*

Obešel já sklepy svět

Obešel já sklepy svět.
Hledal jsem underground
Odkvetl prý tento květ
Život není vůbec grand
Mýlil jsem se hlupák bloud
Do národního měl jsem vplout
Dávají tam, fakt, žádné triky
Havla a u něj plastiky

Té odvahy
co člověk
musí mít,
aby se vy-
rovnal
s prázdno-
tou...

Té zbabělosti co
člověk musí
mít, aby
před ní
utekl.

Rembrandt van Rijn

Zbláznil se snad tento svět
Nebo jen já mám mámení
Holadský je to snad květ?
Světla lamp? Či to záření?

Policejní reflektory prozářily
kdejaké možné sklepení
Máničky však nijak nezmařily
Tak to je! Vážení!!!

fikus

Jdu
po ulici
a vidím, že
ulicí letí tlustý
černý pán
s velkým kloboukem
s dlouhým perem.
Slušně jsem pozdravil a řekl
jsem: „Kampak? Pane? Za
Sluncem nebo za Srdcem?“ Pán
s černým kloboukem odpověděl mo-
notónně: „Za Sebou!“ Řekl jsem si „ Po-
plavu s ním a uvidím, co v Sobě je.“ Letěli
jsme dlouhou bílou ulicí, kde se to hemžilo
samými černými taxíky.
Říkal jsem si, že už to ne-
může být daleko, očekával
jsem příchod sebe do Se-
be. Černý pán se
najednou zastavil a snesl
se nad černý kanál na ro-
hu ulice „Na Rozcestí“.
Zastavil jsem se: „To jsme
už tady?“ Černý pán se
jen spokojeně usmál. Po-
chopil jsem, že Srdce,
Slunce a černo je v místě,
kterému se říká svědomí.
Gaston (G.M.)